

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

REPUBLICA SLOVENIJA

Številka: 06216-3/2012/1

Datum: 20. 11. 2012

SISTEMSKO NAČELNO MNENJE

O PLAGIATORSTVU IN DRUGIH PODOBNIH KRŠITVAH TER O DOLŽNEM RAVNANJU JAVNEGA FUNKCIONARJA IN DRUGIH ODGOVORNIH OSEB

Na podlagi prvega odstavka 11. člena, 8. alineje prvega odstavka 12. člena in četrtega odstavka 51. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: ZIntPK), sprejema Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) naslednje sistemsko načelno mnenje:

- ravnanje s pričakovano stopnjo integritete zahteva od javnega funkcionarja ali druge odgovorne osebe v javnem sektorju, ki je izpostavljena očitku plagiatorstva ali posluževanja drugih protipravnih ali neetičnih ravnanj v zvezi s svojo izobrazbo, da na očitke argumentirano javno odgovori in jih ovrže ali pa da odstopi s položaja oziroma funkcije;
- odgovorna oseba v javnem sektorju, ki v postopku za imenovanje posameznika na javno funkcijo ali drugo zaposlitev v javnem sektorju namenoma ali iz malomarnosti opusti dolžno preverjanje obstoja in/ali verodostojnosti listin, ki dokazujejo izobrazbo oziroma pridobitev strokovnega ali znanstvenega naziva in izpolnjevanje drugih zahtevanih pogojev, je kršitev dolžnega ravnanja, ki v primeru, ko ima za posledico omogočanje neupravičene koristi, izpolnjuje tudi znake korupcije po 1. točki 4. člena ZIntPK;
- ravnanje odgovorne osebe organa ali drugega subjekta v javnem sektorju, ki namenoma ali zaradi malomarnosti opusti dolžni nadzor in ukrepanje ter ugotavljanje odgovornosti v primerih, ko dejstva ali ugotovitve pristojnih institucij kažejo, da je v tem organu imenovana ali zaposlena oseba, ki ne izpolnjuje zahtevanih pogojev oziroma je izpolnjevanje pogojev za imenovanje ali zaposlitev dokazovala z neresničnimi navedbami ali ponarejenimi listinami o znanstvenem oziroma strokovnem nazivu ali listinami o nazivu, pridobljenem na podlagi prepisanega oziroma neupravičeno prevzetega tujega dela (plagiat), je kršitev dolžnega ravnanja, s katero je drugemu omogočeno, da se izogne zakonitim postopkom in ugotavljanju odgovornosti in s tem korupcija po 1. točki 4. člena ZIntPK.

A. UVODNO POJASNILO

- 1 Razlog za sprejem tega sistemskega načelnega mnenja so primeri, povezani z dvomljivimi, neetičnimi in nezakonitimi načini pridobivanja izobrazbe, listin o izobrazbi oziroma pridobitvi strokovnega ali znanstvenega naziva, pri čemer posameznik, ki se je poslužil tega načina, zaseda ali zasede pomemben položaj, funkcijo ali službo v javnem sektorju. Glede tega načelno mnenje obravnavane primere razvršča v dve osnovni skupini. Prva se nanaša na primere, ko posameznik ponaređi ali spremeni listino, ponaređeno ali spremenjeno listino uporabi kot pravo, na kakšen drug neresničen, nezakonit ali neetičen način dokazuje, da ima določeno stopnjo izobrazbe, ker je ta zakonsko določen pogoj za zasedbo položaja ali delovnega mesta v javnem ali zasebnem sektorju. V takšnih primerih gre za ravnanje, ki lahko ima tudi vse znake kaznivega dejanja ponaređanja listin. Opustitev dolžnega preverjanja ali nameren spregled tega zakonskega pogoja s strani osebe, odgovorne za zakonitost, transparentnost in poštenost postopka za zasedbo položaja oziroma za zaposlitev, pa lahko pomeni korupcijo po ZIntPK ali celo izvršitev katerega od kaznivih dejanj zlorabo položaja in elementi korupcije. V drugi skupini so zajeti primeri, ko sicer izobrazba za zasedbo položaja oziroma javne funkcije ni zahtevana, posameznik pa se pri kandidiranju ali pri opravljanju te funkcije v svoji predstavitvi javnosti ali pristojnim organom sklicuje nanjo, čeprav se zaveda, da je dejansko nima ali pa jo je pridobil na nezakonit način (kupljeno potrdilo o izobrazbi, kupljeno zaključno strokovno delo, neizvirna (prepisana) diplomska, magistrska ali doktorska naloga (plagiat) ipd.), na podlagi take izobrazbe uveljavlja morebiten dodatek k plači ali druge ugodnosti iz delovnega razmerja, ki so vezane na pridobljeno izobrazbo. **Medtem ko je v prvem primeru ugotovljeno dejstvo, da posameznik dejansko ne izpolnjuje pogoja zahtevane izobrazbe za imenovanje na določen položaj, razlog za razrešitev posameznika s tega položaja, gre v drugem primeru predvsem za vprašanja etike, morale in integritete.**
- 2 Komisija se je doslej pri svojem delu srečala z obema vrstama primerov. Večinoma gre za javno odmevne primere, vendar namen tega sistemskega načelnega mnenja ni v (ponovni) obravnavi in javnem izpostavljanju konkretnih primerov, temveč opozoriti na dolžno ravnanje posameznikov, ki je potrebno za preprečevanje obeh vrst pojavov. Porast in teža primerov, v katerih dejstva ali ugotovitve pristojnih organov potrjujejo, da si je javni funkcionar prilastil tuj znanstveni, strokovni ali umetniški prispevek ali kakšno drugo pisno delo, predpisano kot pogoj za pridobitev izobrazbe, znanstvenega oziroma strokovnega naziva (plagiatorstvo), ponaređeno listino ali tuje avtorsko delo uporabil kot svoje ali z drugimi neresničnimi podatki ali ponaređenimi listinami dokazoval izobrazbo, za katero je vedel, da ni pridobljena na predpisan način, sodi med dejavnike, ki spodkopavajo zaupanje ljudi v institucije in pravno državo.
- 3 Pri tem je treba ponovno poudariti, da je Slovenija pri institucionalizaciji etike in integritete javnega sektorja pred vstopom v Evropsko unijo (v nadaljevanju: EU) izpolnjevala dokaj visoke standarde. Po podatkih raziskave, opravljene v času irskega in danskega predsedovanja EU leta 2004, standardi javne etike in kazalci zaupanja v institucije javnega sektorja pri nas tedaj niso pretirano odstopali od povprečja EU. Z odprtostjo za ureditev sodobnega modela javne etike in integritete z načrtom integritete v protikorupcijski zakonodaji je bila Slovenija posebej omenjena v skupini držav, ki si prizadevajo za dolgoročne rešitve na tem področju.¹ V zadnjem času pa je naša država čedalje pogosteje izpostavljena kot primer nekoč zgledne države, ki zaradi korupcijskih afer in nezaupanja v institucije zaskrbljujoče pada tudi na mednarodni ravni.²

¹ http://www.dgaep.gov.pt/media/0601010000/irlanda/irlethic2_ing.pdf, <6.8.2012>.

² Posebno poročilo EU – »Eurobarometer« za leto 2011 z negativno oceno stanja korupcije in zaupanja v institucije odpira resna vprašanja o stanju demokracije in vladavine prava, obenem pa kaže skrb zbujajočo nizko raven javne etike in integritete javnih institucij, zlasti v povezavi s politiko. Anketiranci menijo, da politiki jemljejo podkupnine in zlorabljajo položaj na vseh ravneh oblasti, o čemer je prepričanih kar 83 % vprašanih. Gre za največji negativni delež

4 Neprimerna, neetična ali kazniva ravnanja javnih funkcionarjev so zagotovo med ključnimi dejavniki, ki zelo slabo vplivajo na zaupanje ljudi v odločitve javnega pomena in javne institucije, v katerih takšni funkcionarji delujejo. Zato ravnanje posameznika na javni funkciji ni le stvar njegovega osebnega občutka in okusa, morebitnega mnenja njegove politične stranke ali druge ožje interesne skupine, pač pa predvsem stvar zaupanja demokratičnega javnega mnenja v odločitve, ki jih sprejemajo javni funkcionarji, in v institucije, v katerih delajo. Slednje je v veliki meri odvisno od tega, kakšen odnos imajo javni funkcionarji do temeljnih vrednot demokratične družbe, kako v svojih izjavah in dejanjih kažejo odnos do zaupanja javnosti v pravno državo ter njene institucije. Pri tem je povsem nepomembno, ali je do neprimerne ali kaznivega ravnanja funkcionarja prišlo pred nastopom funkcije. **Bistvena je vsebina odnosa in ravnanja, še zlasti takrat, ko ne pritiče osebi, ki naj bi pri opravljanju javne funkcije delovala predvsem v javnem interesu in pri tem uživala polno zaupanje javnosti.** Če javni funkcionar zaradi kršitev javne etike in integritete ne uživa polnega zaupanja demokratične javnosti, se bo to neizogibno odražalo tudi v povezavi z (ne)zaupanjem v njegovo delo, denimo pri sprejemanju zakonov in drugih pravnih predpisov, pri konkretnih odločitvah ter dejanjih javnega pomena. Kadar javni funkcionarji s kršitvami etike in integritete zlorablajo zaupanje demokratične javnosti, posledično vztrajno pada tudi zaupanje javnosti v institucije in pravno državo. Z drugimi besedami – tam, kjer ni polnega zaupanja demokratične javnosti v delo javnih funkcionarjev, demokracija in pravna država ne moreta biti učinkoviti.

B. PREVZEMANJE ODGOVORNOSTI ZA TEMELJNE VREDNOTE DEMOKRATIČNE DRUŽBE IN PRAVNE DRŽAVE

(i) Nujnost omejevanja plagiatorstva in drugih bližnjic do izobrazbe

5 V povezavi s plagiatorstvom in drugimi bližnjicami do izobrazbe komisija na splošni ravni, ne samo zaradi preprečevanja korupcije v strogem pomenu, ampak tudi zaradi preprečevanja nadaljnje degradacije nacionalne integritete in temeljnih vrednot na področju znanja, vzgoje in izobraževanja, znanosti in umetnosti s plagiatorstvom in drugimi škodljivimi ravnanji javnih funkcionarjev na teh področjih, poudarja naslednje:

- plagiatorstvo in posluževanje drugih nedovoljenih ali/in neetičnih načinov ter praks v postopkih pridobivanja izobrazbe na splošno škoduje vrednotam znanja, znanosti in umetnosti, od katerih je v marsičem odvisna tudi naša bodočnost. Stabilna družba bodočnosti je namreč definirana kot družba znanja in vrednot oziroma kot družba znanja, temelječa na trajnih vrednotah. Gre za družbo, ki je znanstveno in tehnološko napredna, inovativna in ustvarjalna, hkrati pa polno delujoča tudi v etičnem, moralnem in vrednotnem pogledu;³
- ne da bi kakorkoli posegala v avtonomnost univerz in drugih izobraževalnih institucij ali svobodo znanstvenega in umetniškega ustvarjanja, komisija pozdravlja prizadevanja posameznikov in

---

med vsemi članicami EU. Gl. <http://www.kpk-rs.si/sl/komisija/medijsko-sredisce/novice/02/2012/rezultati-posebnega-eurobarometra-s-podrocja-korupcije> <6.8.2012>.

³ Musek J. (2012): *Vrednote, družba prihodnosti in Slovenija*, prispevek za zbornik *Javna etika in integriteta*, Komisija za preprečevanje korupcije (<https://www.kpk-rs.si/sl/komisija/medijsko-sredisce/novice/11/2012/posvet-o-javni-etiki-in-integriteti-ter-predstavitev-zbornika-odgovornost-za-skupne-vrednote>).

institucij, da plagiatorstvo ter druga nezakonita in/ali neetična ravnanja pri pridobivanju izobrazbe oziroma strokovnih ali znanstvenih nazivov učinkovito preprečujejo, odkrivajo in sankcionirajo;

- komisija ob tem posebej izpostavlja tudi vlogo samoregulacije v izobraževanju, znanosti in umetnosti, kot jo je v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem in sankcioniranjem plagiatorstva v svojem Statutu določila denimo Univerza v Ljubljani.⁴ Prav tako izpostavlja dobro prakso Univerze v Mariboru, kjer tudi s pomočjo računalniških orodij proaktivno odkrivajo in s tem dodatno preprečujejo plagiatorstvo;
- v okviru svojih pristojnosti na področju preprečevanja korupcije ter zaščite etike in integritete komisija poziva tudi zasebne izobraževalne in znanstveno raziskovalne ustanove, nevladne organizacije ter medije, da se pridružijo aktivnostim za preprečevanje, odkrivanje in sankcioniranje plagiatorstva ter drugih bližnjic za pridobitev potrdila o izobrazbi oziroma strokovnega ali znanstvenega naziva, še zlasti med javnimi funkcionarji ali kandidati za te funkcije, in tako po svojih zmogljivostih prispevajo k skupnim naporom za krepitev etike in integritete v javnem sektorju.

(ii) Dolžno ravnanje v primeru izpostavljenosti očitku plagiatorstva ali podobnih ravnanj

Dolžno ravnanje posameznika

- 6 Javni funkcionar ali drug javni uslužbenec na položaju, ki je izpostavljen očitku plagiatorstva ali posluževanja drugih protipravnih ali neetičnih ravnanj v zvezi s svojo izobrazbo, se pri vztrajanju na funkciji oziroma položaju neutemeljeno sklicuje na domnevo nedolžnosti, saj je ta namenjena izključno varstvu posameznika v (pred)kazenskem postopku. **Ravnanje s pričakovano stopnjo integritete od takšnega posameznika zahteva, da na očitke argumentirano javno odgovori in jih ovrže ali pa zapusti položaj oziroma funkcijo.**
- 7 Komisija ob tem posebej poudarja, da javna funkcija oziroma položaj ni osebna pravica ali osebni interes javnega funkcionarja, prav tako tudi ne politični plen njegove stranke. **Javna funkcija je služba, v kateri funkcionar »služi« v skladu s pričakovanim delovanjem in odgovornostjo v odnosu do temeljnih vrednot demokratične družbe in pravne države ter uresničevanja javnega interesa, ki mu je javna funkcija namenjena.** Pri oceni, ali je javni funkcionar, ki je kršil pričakovano delovanje in odgovornost oziroma

⁴ Statut Univerze v Ljubljani (Statut UL), poglavje G) Odvzem strokovnega ali znanstvenega naslova, člani 176 – 180, (http://www.uni-lj.si/o_univerzi_v_ljubljani/predpisi_statut_ul_in_pravilniki/statut_univerze_v_ljubljani.aspx):

»Strokovni oziroma znanstveni naslov se diplomantu odvzame, če se po pridobitvi naslova ugotovi:

- da diplomant ni imel z zakonom zahtevane izobrazbe za vpis;
- da diplomant ni opravil vseh obveznosti po študijskem programu;
- da je diplomant pri zaključnem delu (diplomska naloga, magistrska naloga, doktorska disertacija), ki je predpisano po študijskem programu, avtorska dela drugih avtorjev v nasprotju z uveljavljenimi načini citiranja v pomembnem delu prikazal kot svoje lastno delo;
- da zaključno delo (diplomska naloga, magistrska naloga, doktorska disertacija), ki je predpisano po študijskem programu, v pomembnem delu ni rezultat diplomantovega lastnega dela, njegove ustvarjalnosti in dosežkov« (Statut UL, člen 176).

integriteto javne funkcije, za to funkcijo sploh še primeren, je manj pomembno, kaj o tem meni sam, ampak je prevladujoča okoliščina vprašanje, kakšne učinke in posledice dejansko ima njegovo ravnanje na ugled javnega sektorja kot celote in zaupanje ljudi v institucije tega sektorja. Ali kot se sprašuje Pubilius: »Kaj nam ostane, ko izgubimo čast?«

Dolžno ravnanje organa, ki je posameznika imenoval na položaj

- 8 Kadar je izobrazba pogoj za zasedbo položaja, posameznik pa ne uspe argumentirano ovreči očitkov oziroma sumov, da nima zahtevane izobrazbe, mora organ, ki je posameznika imenoval, **nemudoma preveriti vsa relevantna dejstva in pričeti s postopkom za razrešitev, če se ugotovi, da je bil na položaj ali funkcijo dejansko imenovan posameznik, ki nima zahtevane izobrazbe.** V tem primeru je treba preveriti tudi, ali so bile v postopku imenovanja izvršene vse zahtevane in potrebne aktivnosti za preverbo verodostojnosti navedb ter listin o pridobljeni izobrazbi in v primeru opustitve dolžnega ravnanja zoper odgovorne osebe ustrezno ukrepati. Opustitev navedenih ukrepov s strani odgovornih oseb lahko izpolnjuje znake korupcije po 1. točki 4. člena ZIntPK,⁵ kot je to posebej izpostavljeno tudi v prvem delu tega systemskega načelnega mnenja.
- 9 Kadar izobrazba ni pogoj za zasedbo delovnega mesta, posameznik pa na podlagi nezakonito ali na neetičen način pridobljene izobrazbene stopnje uveljavlja dodatek k plači ali druge ugodnosti iz delovnega razmerja, povezane s stopnjo izobrazbe, mora odgovorna oseba ali organ delodajalca poskrbeti, da se ti dodatki ali ugodnosti ukinejo, posameznik pa mora vrniti neupravičeno izplačan del teh dodatkov ali ugodnosti. O tem, ali je tak posameznik še primeren za nadaljnje opravljanje dela ali funkcije, ki jo zaseda, se mora argumentirano izreči organ, ki je posameznika imenoval na funkcijo ali položaj.
- 10 Če okoliščine in dejstva konkretnega primera korupcije kažejo, da gre za kršitev dolžnega preverjanja ali nadzora nad postopkom, v katerem je bil posameznik na podlagi javnega razpisa ali javnega natečaja imenovan na določeno funkcijo, je lahko ugotavljanje korupcije ali znakov kaznivega dejanja odvisno tudi od izvedbe in ugotovitev inšpekcijskega nadzora, ki ga v skladu s svojimi pristojnostmi opravlja inšpektorat. Komisija poudarja, da to v nobenem primeru ne odvezuje odgovornih oseb, kot tudi ne njihovih predstojnikov, da zagotovijo, da preverjanje in nadzor nad preverjanjem pogojev imenovanja in zaposlitve potekata z vso dolžno skrbnostjo, v skladu s pričakovanim delovanjem in odgovornostjo – integriteto zaposlenih v javnem sektorju.⁶

---

⁵ Korupcija je skladno s 1. točko 4. člena ZIntPK »vsaka kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev ali oseb, ki se s kršitvijo lahko okoristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenih, ponujenih ali dane oziroma zahtevane, sprejete ali pričakovane koristi zase ali za drugega.« Kaj je »dolžno ravnanje« uradne oziroma odgovorne osebe, je formalno določeno s predpisi, poklicnimi standardi in kodeksi etičnega ravnanja, vsebinsko pa v konkretnih primerih zahteva presojo dejanskega stanja in primerjavo s formalno določenim »dolžnim ravnanjem«. Besedna zveza »kršitev dolžnega ravnanja« vsakokrat vključuje še razlago in pravilno uporabo besede »kršitev«. Presoja v konkretnem primeru pa (implicitno) zahteva tudi oceno odnosa uradne oziroma odgovorne osebe, za katero je podan sum, da je dolžno ravnanje kršila, do same kršitve in posledic njenega dejanskega ravnanja. Zato vsaka kršitev dolžnega ravnanja sama po sebi še ni nujno korupcija. Iz določbe 1. alineje 4. člena ZIntPK izhaja, da je korupcija lahko le tista kršitev, ki ima za posledico neupravičeno korist, pri čemer je ta lahko materialne (npr. finančne) ali nematerialne narave.

⁶ Ravnanje uradne oziroma odgovorne osebe, ki namenoma ali malomarno opusti dolžno preverjanje ali nadzor dolžnega preverjanja v postopku imenovanja ali zaposlitve v javnem sektorju, lahko ima ob upoštevanju okoliščin konkretnega primera poleg znakov korupcije po ZIntPK tudi znake katerega od kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost in javna pooblastila, npr. zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic (257. člen KZ-1), nevestnega dela v službi (258.

- 11 Kar zadeva javne funkcionarje in druge zaposlene v izvršilni veji oblasti, relativno neodvisnih državnih organih in organizacijah v javnem sektorju, katerih imenovanje in zaposlovanje poteka na podlagi področnih predpisov ter javnih natečajev, komisija opozarja še na spremenjena pravila vrednotenja in priznavanja (*nostrifikacije*) tujega izobraževanja za namen zaposlitve, ker ta po veljavnem Zakonu o vrednotenju in priznavanju izobraževanja (Uradni list RS, št. 87/11, 97/11; ZPVI) ni več v izključni pristojnosti resornega ministrstva, ampak je za preverjanje tudi teh pogojev zaposlitve prvi odgovoren delodajalec. Zato bi morali državni organi in druge institucije v javnem sektorju, vključno z javnimi gospodarskimi družbami, preverjanje pogojev ob imenovanju posameznikov na funkcije in zaposlitvah opraviti nadvse skrbno ter odgovorno.

Dolžno ravnanje političnih strank

- 12 Politične stranke, katerih člani so kot javni funkcionarji ali odgovorne osebe izpostavljeni očitkom plagiatorstva ali posluževanja drugih protipravnih ali neetičnih ravnanj v zvezi s pridobitvijo izobrazbe, se **morajo skladno s svojo vlogo v demokratični družbi in pri razvoju politične kulture na takšen primer odzvati tako, da od posameznika zahtevajo, da na očitke argumentirano javno odgovori in jih ovrže**. Če tega ne stori, je primerno, da mu **odrečejo podporo in ga pozovejo k odstopu z javne funkcije ali položaja in izstopu iz stranke oziroma ga iz stranke skladno z možnostmi izključijo**.
- 13 Komisija ob tem opozarja, da mora biti odnosu in ukrepanju v primeru kršitev in zlorab, ki jih storijo njihovi člani, ustrezno prilagojena že programska in statutarna ureditev političnih strank. Pri tem je mogoče ugotoviti, da je v statutih političnih strank kot »hud greh«, zaradi katerega je lahko član tudi izključen iz politične stranke, denimo pogosto opredeljeno neplačevanje članarine, medtem ko je o odgovornosti za javno etiko in integriteto javnih funkcij določenega zelo malo ali skoraj nič, še manj pa uresničene v okviru strankarske politične kulture in odgovornosti. S pregledom programov in statotov parlamentarnih političnih strank je komisija ugotovila, da nekatere sploh nimajo razdelanega postopka za ugotavljanje odgovornosti svojih članov.
- 14 Komisija se ne postavlja v vlogo rabsodnika političnim strankam, v okviru svojih zakonskih pristojnosti po ZIntPK pa ugotavlja, da bi politične stranke mogle in morale za krepitev politične kulture, javne etike in integritete storiti več ter biti ustrezno občutljive tudi na to, ali imenovanje, delo, ravnanje in obnašanje njihovih članov na odgovornih položajih znotraj javnega sektorja poteka v skladu s temeljnimi načeli, vrednotami in pričakovanji demokratične družbe ter pravne države in zadostuje tudi pričakovani integriteti.

C. ZAKLJUČEK

Glede na vse navedeno komisija sklepno priporoča in poziva:

- a) državne organe in druge institucije v javnem sektorju, da kot delodajalci **zagotovijo pregleden in odgovoren način preverjanja pogojev za imenovanje na funkcije in za zaposlitve ter učinkovit nadzor na tem področju;**

člen KZ-1), ponareditve ali uničenja uradne listine, knjige ali spisa (259. člen KZ-1), jemanja podkupnine (261. člen KZ-1) idr.

b) vodstvo oziroma predstojnike državnih organov in nadzornih služb, da **dosledno uveljavljajo delovnopravno, kazenskopravno (kaznovalno) ter odškodninsko odgovornost:**

- odgovornih oseb, ki v postopku imenovanj in zaposlitev v javnem sektorju namenoma ali zaradi malomarnosti opustijo dolžno preverjanje verodostojnosti predloženih izobraževalnih listin ter izpolnjevanja drugih zahtevanih pogojev s strani kandidatov;
- javnih funkcionarjev, uslužbencev in drugih zaposlenih v javnem sektorju, za katere dejstva ali ugotovitve pristojnih organov pokažejo, da so v postopku imenovanja in zaposlitve ali v drugih primerih predložili ponarejeno listino ali neresnične podatke o izobrazbi;

c) politične stranke, kot pomembne dejavnike demokratičnih procesov, razvoja politične kulture, javne etike in integritete, da se v svojih ustanovnih aktih in političnih programih **jasno opredelijo do plagiatorstva ter drugih kršitev, zlorab in neresničnih navedb ali zavajanj v postopkih kandidiranja ali imenovanja njihovih članov na javne funkcije in pri zaposlovanju v javnem sektorju;**

d) z vsem dolžnim spoštovanjem položaja in neodvisnosti Državnega zbora Republike Slovenije ter poslanske funkcije ponovno poudarja **potrebo po sprejetju kodeksa parlamentarne etike in dejanskem spoštovanju standardov javne etike ter integritete v zakonodajni veji oblasti.** Sprejetje kodeksa parlamentarne etike, v katerem bi Državni zbor RS določil jasna pravila, poslanci pa bi jih sprejeli tudi kot osebna vodila etičnega ravnanja v odnosu do temeljnih vrednot ustave in poslanstva, ki ga opravljajo, bi pomenilo splošno pomemben prispevek krepitvi politične kulture in javne etike, pri čemer komisija izpostavlja primere dobre prakse Evropskega parlamenta in parlamentov v državah članicah EU.⁷

* * *

Senat Komisije za preprečevanje korupcije je pričujoče sistemsko načelno mnenje sprejel na seji dne 20. 11. 2012 v sestavi Goran Klemenčič (predsednik), Rok Praprotnik (namestnik predsednika) in dr. Liljana Selinšek (namestnica predsednika). Odločitev je bila sprejeta soglasno.

Goran Klemenčič
PRESEDNIK

⁷ Več o tem na http://www.europarl.europa.eu/pdf/meps/201206_Code_of_conduct_SL.pdf, <6.8.2012>.